

მულთა, რომელი იგი არ იკვლევს მა-
მათა მისთა” (მეორე სჯულისა 32,17).
ვინ არის ამაში დამნაშევე? დამნაშე-
ვენი ვართ ჩევნ, ნერგებისი ექლესისა-
ნი. ტყეილად კი არ არის ნათევები:
„დაფსცე მწყემსი და განიბნინენ ცხო-
ვარნი”, (მათე 26,31). ჭაროველი
მწყემსი დაეცნენ. ზოგნი მათგანი
მიმამლულად: „ცმელსა შესპამენ, ხო-
ლო ცხოვართა არა აძლევებენ” (ეჭე-
კიელისა 34,3); ზოგნი კიღევ შესა-
კრებელთა და უბანთა ზედა ხმა მაღ-
ლა თრატორობენ, რათა იდილიკ
კაცთაგან, საქმით კი არას აკეთებენ.
ზოგნი დასასრულ, რათა შინივეტონ
სახელი მოწინავე პირისა, თაგისუფ-
ლად ჰქიდაგებენ, რომ სამლევდლოება
უსარგებლო ელემენტია და ზედმეტი
ბარგია, თუმცა მათ არ შესწევთ მა
მაცობა და კეთილშობილება მოშორ-
დნენ თავიანთ ადგილებს და განა-
თვისუფლონ საზოგადოება ზედმეტი
ბარგისაგან. ასეთ შობლებისაგან რა
სიკეთეს ჟნდა ელოდეს ქართველი
ხალხი? მისი ჯანმრთელობისთვის აუ-
ცილებლად საჭიროა გარდაქმნა მწერ-
სობრივი ელემენტისა, „უნდა შთაბე-
როს პირსა შისა სული სიცოცხლი-
სა“ (შექმნათა 2 – 7). „მოვალ“ შენდა
საყვარელო იმერეთის სამწყსო, მხურ-
ვალე სურვილით, რომ დაგიბრუნო
შენ განაცნეულნი ცხოვარნი და ვიქმ-
ნე მათთვის მწყემსი კეთილი და არა
სასყიდლით დადგინებული. კრებულმა
ლეთივ შემოსილთა მამათა და მღვდელ-
მთავრთა შენთამან, რომელთა „სუ-
ლი დასდებს ცხოვართა თვისთათვისა,
მოეხმაროს ამაში ულირსებისა და უძ-
ლურებასა წემსა. აშინ.

მპირსველთან საუბარი

დღევანდელი მომენტი იმდენად
მდიდარია შინაარსით, და სიურპრი-
ზებით, რომ იდამითხს გონიერა სალა-
უნებურათ წარსულსაც იგონებს, რომ
უფრო ცხედ ჰყოს აშშეო. ამისათვის
შეტი არ იქმნება, მოვიგონოთ ზოგი
რამ წარსულიდან, რომელიც მწარე
სინამდგილეს წარმოადგენდა. განსა-
კუთრებულმა ჩვენმა საზოგადოებრივ
ცხოვრებამ თუ წელიწადზე მეტია,
რაც ჩვენ შორის ურთიერთობა, შეს-
წყვიტა, კლასობრივი ბრძოლა საოცა-
რი სისწრავით ჩალდებოდა ჩვენში, მა-
გრამ სამაგიეროდ სახელმწიფოებრი-
ვობა, ეროვნული მისწრაფება უფრო
იჩრდილებოდა. საჭიროელია, კლასო-
ბრივი ბრძოლა ჩალდებოდა იქ, სადაც
საბორივოები და გახაჭოფი ცოტა
დაგვრჩებოდა და ეს კი აღრმაფებდა
წილებათა შორის ურთიერთობას, ასეს-
ტესტდა ეროვნულ შეგნებას. აი
უპირველესი მიწერი, რომ ჩვენ, მეგო-
ბრები, გრითი მეორეს დავშორდით,
მოვკიდეთ ხელი თჯახობას, რომელიც
შეიქმნა ჩვენი სახელმწიფოთ. აյი ქა-
რთვის საუბრებში ხშირად ვაშობდით,
რომ რაკი ჩვენი საზოგადოებრივი
ცხოვრება დაკანონებულია რუსეთის
უკულმართი რეების წყალმით, ქარ-
თველმა ერთად ერთ მანუგაზებლად
თჯახი უნდა გაიხადოს და შეიძლება
ამ წმიდათა წმიდამ კიდეც წარმოშო-
ბოს სახელმწიფო, სხელმწიფოებრი-
ვობა, რასაც ჰქვავ ვაჩქნევთ
დღეს და ღმერთმა იხებოს, რომ იშე-
დი არ გაგთოუნვალეს. კმიარა რაც წა-
რსულში სიმწვავე ვნახეთ და რაც ვა-
ება ვიგერეთ. მოვიგონეთ, როგორ ვი-
ტანჯებოდით მეტადრე უცხო ვეჟან-
ში ყოფნის დროს. თითქმის დღე არ
გაიდოდა ისე, რომ გაზეთს ჩვენი
ტანჯულ მვეუნიდან რამე უსიამოვნო
ამბავი არ მოეტანა. რუსეთის მთავ-
რობას ჩვენს სამშობლოზე იერიში
იერიშე მოჰქონდა, რომ ეროვნებისა-
თვის რამე შეფრაცყოფა მიეყენებინა.
მამულს, ეკლესიას სძარცვავდენ და
ჩვენი სამშობლოდანაც იდევნებოდა,
დაწესებულებებში ჩვენთვის უბრალო
აღგილიც არ ეშეტებოდათ, ჩვენ სა-
მოსახლე აღგილებს ვიგინდარებს
ურიგებდენ და ქართველთაგანს იჭვე
ორი დღიური მიწა ენატრებოდა...
ხშირად გვესოდა გადმოსახლებულ-
თა თავებსულობა და უსინიდისობა. მთავრობისაგან ჩვენების დევნობ და
გადმოსახლებულების შფარველობამ ისე
გააცადნიერა უკნისცნელნი, რომ ისი-
ნი აღვილობრივ მცხოვრებლებს ხში-
რიდ შარს უდებდნენ. სასოწარკეთი-
ლებაში მყოფნი მაშინ ვფიქრობდით:
„ორონდ ტანჯულს სამშობლოს წამა-
ლი გამოენახოს, ოღონდ მტარვალობა
რუსეთის მთავრობისა მოისპოს, ოღ-
ონდ დაემხოს იგი და თუნდა მის ნან-
გრევებში ჩევნც მოვყვეთ-თქმ“. მალე
ამ ნატვრამ ჩემში მისტიკიზმის სახე
მიიღო. ვითომც ამ ნატვრას ფრთხები

მოესხა და კიდევ ვიწამე რუსეთის
ნერვების შესაძლებლობა ახლო მო-
ვალში. შესაფერი სულიერი განწყო-
ლება მაღე განჩდა. ველური რუსე-
ბომ უნდა მალე დაიცეს და რად
და ვიძენდეთ წიგნებს რუსულ ენა-
ს, საჭიროა კლასიკური თხზულებები
ეს უცხო ენაზე შევიძინოთ და მარ-
თაც დავიწყე ზოგი წიგნების შეძენა
ხო ენებზე, თუმც ნაკლებად ვიკო-
უცხო ენები. მერმე როდესაც გა-
ფიზიზლდი, კიდევაც მრაცხვენოდა,
კვირდა ეგეთი რწმენა როგორ გამი-
და. რუსეთის შთაგრობა და ხალხი
მ სულ ერთია. როგორც ერი, ისეთი
რი და განა შესაძლებელია რუსეთი
იქცეს? ასე ვფიქრობდი და თან
თ ვაძაროთლებდი თავს, რომ ჩემის-
ნა პატარა კაცებს კი არა, ამ გვარი
ლის მეტარმოფულზა დიდებულ კა-
საც განუცდიათ, როდესაც მათი
შობლონ განსაცდელში ყოფილა.
რს ნუ წაგალთ. არეულობის შემ-
ც აკაკიმ იმოგზავრა საქართველოს
იხევებში. სხვათა შორის რაპიში,
აცც ხალხში დიდი აღტაცებით მი-
ო. ამ მგზავრობის შედეგი იყო მი-
ახლილი პოება „რიონი“, ამ
მაჟი აკაკი აღტროვანებით
ყურებდა მომავალს. ჩვენ გვიკირ-
რაზე აყრდნობს აკაკი იმედებს.
წყინვალე მომავალის იმედები საი-
ნ ებადება აკაკის, როდესაც ჩვენს
შობლოს მაჯლაჯუნა დასწოლია
მხოლოდ შემზარავი კვნესა ისმის?
ეს სანტერესო პოლონერის დი-
ული მწერლის მიტკევისის მისტი-
კი, რომ პოლონერთმა კაცობრიო-
სათავეში ჩამდგარმა დიდი როლი
ია ითამაშოს. აღმად დიდებულ
მიანებს დიდი ნების ყოფაც აქვთ
იქცებული. იესო ქრისტეს წარმდა,
მ თუ იგი მოინდომებდა, მთასაც
მოიახლოვებდა. აკი ამბობდა, და-
ლაც იერუსალიმს და ავაშენებო.
ენ რომ ჭლიერ გვევარებილა ჩვე-
საშობლო, ნების ყოფაც რომ დი-
ვეკონებოდა, დღეს ასე არ დატ-
ოლდებოდა საქმე.
ენ ვმორცხობთ, ვკეპლუცობთ სო-
ლიზმის წინაშე. სწორედ ამის-
ს ფაშბოჭ კატეგორიულად რომ
კოციალ-დემოკრატებს დიდი
დეა მიერგვის ერის წინაშე. ჯუ-
რობია ისტორიულმა მსვლელობამ
ში გროვნული გრძნობა დააკნინა.
თლში და კახეთში გლოხობას ერო-
ბა არ ესმის. იგი არის დაჩრდილუ-
ქრისტიანობის სახელით, რასაც
ა ქვეყნებში ვერ ნახავთ. სწორედ
სატეის იყო საჭირო დროზედ გაგ-
ვივებია ხალხში ეროვნების შეგნე-
და ჩვენებმა კი სრულებით მოინ-
მეს ამ ბუნებრივ გრძნობის დაჩ-
ნებება იქ, სადაც ისგდაც გამჭრა-
იყო. ამისთვის დღეს იგი მზად
ას შეითვალის ის რაც ჩვენი
ყინის დამღუცელია. ეტკვიან: ამოწ-
რეთ თავად-აზნაურობა, ამოწყვეტენ
ძალებს მიუგდებენ შესაჭმლათ,
კინ მძარცველებათ და ადამია-
შეამლებათ გადაქცეულ ბოლშე-
ებს მიემხრეთ, მიემხრობიან და
ის თანამომევებს დაუწყებენ ულე-
ო. ჩვენს სოციალისტების ნურავის
რცხვინიათ და პირდაპირ აღია-
ნ ხამშობლოს ინტერესები, თუ
თლა მათ უნდათ ჩვენთან გვლ-
ფელი მეზობლური განწყობილება.
ნ ასე ვამბობთ, ასეც შოვიქცმით,
ხსოვს რა ჩვენი წარსული, ვიკით
ჩვენი სტუმართ-მოყვარეობა. ამავე
ოს მტკიცედ დარწევნებული ვარ,
მ არარატის რესპუბლიკაში ერთს
თველსაც არ დაედგომება. შევიგ-
ო კარგათ, რომ ვინც ჩვენთან არ
ის ის ჩვენი არ არის. თუ ჩვენ ამ ვა-
მოებას არ ჩაუკირდით, დროზე არ
ესპერ ჩვენში არსებული უთანმოე-
საწადილს ვერ მივალწევთ, ვერ
ენით ძლიერ საქართველოს.
ოციალიზმი არ არის ჩვენებისაგან
იმენილი და არც განმტკიცდება
მარტო ჩვენების მეოხებით და თუ
ნ არ ვიქმებით, არც ჩვენი პარ-
ება იქნებით. ნოე უორდანია, ჩეხ-
ი, კ. ჩეხიდე ძვირფასნი არიან
ნოეს და მათი სახელიც მხოლოდ
ენად სახელოვანია, რამდენადაც
კავშირებული არიან სამშობლოსთან.
რუსის ინტელიგენცია უფრო უმა-
რად მოკეყრო მათ, რუსეთის უბე-
რება ქართველებს დაბრილი, დრო-
ით შეჩერა ურიების დაბრევა.
ე. ვაშაკიძე.
(დასასრული იქნება)

დ. ნუცა ვაჟ-
უცა ორსა სა-
ნუკა კუპრ-
ს მუშაკი სას-
ვოვდაი გზასა;
ნორცა კამლ-
ქმეონკ ღირს
ისა თვისისა. —
8—26: რად
) = დაბეჭდ.
მის სახარ.) =
მთე 11—7),
უახლოვდება
ლი, ნირევა,
ჩრამი (ადიშ.
მორებოვლი.
ილი (ადიშ.),
10—30.
ი. მათე 11—
ფებიან.—ადი-
ში განჭმინდე-
რა კეთრო-
ლიშისაში: აპა
ბოკლებოკლი,
—42, 11—11
შისაში: მარ-
—25: უკეთუ
ხებულით ჰება
აამასახლის-
ს.
განაშეილო.
205301
გადოება
(ა)
ა აქ გაწნდნენ
და სოციალ-
კიების პრაპა-
რჩევდნენ გა-
მ ხალხმა ორ-
ქვე დჭშეთის
მრთმევი კო-
დომარეობით.
აბით არ აქცე-
ბმულეს სახ-
სეთ ფერდო-
გუთანი, თხაც
აანავე ნორმა-
დანაშე დოკუ-
მენტით. 20
წარმოდგენები
ა.
ამა.
ელოდით ქარ-
დაწებას და
ლოდინმა პირ-
ი ხალხი მიი-
ვით პიესის
ირსება-ნაქლი
რიულ-რუსულ
ს შეთქმულო-
ობიექტით
ქლდ.
ცენზიებში არ
რისის გაწევა
ი შეფასება.
გაისმის და-
მის მაგიერ,
ს ხელი შეუ-
ნა დააცადონ,
ლობაში სრუ-
გან „შალალი“
ა ხომ არ შე-
მსრდათ, რად
იცტურ სტი-
ცენებზე, რა-
იკთა დროის
დეკორაციის
სითო ფერო-
როლებდა სა-
აი, სწორედ
საშაროლიანი
რომ არა ორი-
ს ნაკლად აღ-
ვეთანებებით

„ახალისა“ და „ქველის“ დაპირის-
რებისას იმასაც კი ეხებიან, აკი-
ლ უცნობი მსახიობნი უნდა ჰყო-
ლათ, ნამდვილია კი ქველებიც
ვრნი ერია.—თეატრულ — საქმის
ომილო მესვეურნი ძალის ატანენ-
სის გმიგეს, რომ ქველი მსახიობე-
ც მიოწვიოს, თორემ არც თეტრს
გვემთ, არც სუბსილიას, ტანისამოსს
სხ?. რატომ ყურადღება არ შიაჭ-
ეს, რომ სახელმწიფო თეატრი იპე-
სათვისაა აშენებული; და დრამის
მომცდელ შოთამაშეთა სიტყვები ძა-
ურებურად შორს ვერ გააღწევს.
მრავალის ჩამოთვლა შეიძლებოდა,
ა იმიტომ, რომ ახალი დასის ვექი-
ობას ვკისრულობთ, არამედ იმ ქცე-
სათვის, რომელიც პრესამ უძღვნა
ების გზაზე შემდგარ ახალგაზრდო-
ს. შადითანისა.

რედაქტორი გერონტო ქიქოძე.

პერძე სამპუნდალო
მ. ა. დ. ალექსანდრე

მსვლელ ავადმყოფთათვის ავადმყო-
ბს იღებენ ყოველ დღე სპეციალის-
ტი ექიმები:

ვ. მ. რევავა—შინაგანი და ნერ-
ის ავადმყოფობანი 9—11 ს.

ვ. მ. ტყემალაძე—კნის და ვინე-
ულ საცილისა. 606—914
ს) 11—12 ს.

ი. ა. ლაზარევი—საბებიო საშეი
სნო ავადმყოფობანი 12—1 ს.

ნ. თ. ანდრინიკაზეილი—შინაგანი
ბავშვთა ავადმყოფობანი 1—2 ს.

ა. დ. ალექსიძე—შინაგანი და ქალ-
სკეულებინი 2—4 ს.

ვ. ნ. იშხნელი—შინაგანი და ბავშვ-
ავადმყოფობანი 4—6 ს.

ვ. ვ. ჯავარიძე—საბავშვო ავად-
მყოფობანი 6—7 ს.

ა. ხატრიძე—ბაქტეროლოგი სამ-
რნალოს ლაბორატორიისა, სადაც
იძლება ანალიზის მოხდება (ზარდის,
სხლის, ნახელისა და სხვ.), ელექ-
ტიზაცია, მასაური, აცრა და ნემსების
კვეთება.

სამუშაონალოში ღამითაც იმყოფება
რიგი ექიმი.

მისამართი: ირაკლის ქუჩა, № 6, ეგ-
ჩხოსის მოედანთან, ტელეფონი
9—83.

სამუშაონალოს დირექტორი ექიმი
ა. დ. ალექსიძე.

ჩალ. ქუთაისში
ავილის ქუჩა. წითელ ხიდთან გაისხნა
ორ. და ჩალთა სეულების
საავათგაფოვო
ავთაგიანო გაცემულება.
მწოლარე ავადმყოფებს იღებენ ყო-
ლ დროს. 15—1739—14

სამუშაონალო კაბინეთი ექიმის
ლექსანდრე დავითის ქი
კიკილიანი

ებს კანისა, ვენერულის და სიფი-
სით ავადმყოფებს (914-ს და 606-ს
შხაპუნები). ავადმყოფთა მიღება დი-
ს 9 საათ. 11 საათ. და საღამოს 5
თ. 7 საათ. მიხეილის პროსპექტი
116, სასტუმრო „ნორ“ს პირდაპირ,
ტელეფონი 14—28.

არტის 20 გაიხსნა ახალი
სამპუნდალო
ურთიერთი ავადმყოფთათვის
და ვ. მ. გადასახვათებელი და დ. ა.
ლაზარევიანი

ებს კანისა, ვენერულის და სიფი-
სით ავადმყოფებს (914-ს და 606-ს
შხაპუნები). ავადმყოფთა მიღება დი-
ს 9 საათ. 11 საათ. და საღამოს 5
თ. 7 საათ. მიხეილის პროსპექტი
116, სასტუმრო „ნორ“ს პირდაპირ,
ტელეფონი 14—28.

არტის 20 გაიხსნა ახალი
სამპუნდალო
ურთიერთი ავადმყოფთათვის
და ვ. მ. გადასახვათებელი და დ. ა.
ლაზარევიანი

ებს კანისა, ვენერულის და სიფი-
სით ავადმყოფებს (914-ს და 606-ს
შხაპუნები). ავადმყოფთა მიღება დი-
ს 9 საათ. 11 საათ. და საღამოს 5
თ. 7 საათ. მიხეილის პროსპექტი
116, სასტუმრო „ნორ“ს პირდაპირ,
ტელეფონი 14—28.

არტის 20 გაიხსნა ახალი
სამპუნდალო
ურთიერთი ავადმყოფთათვის
და ვ. მ. გადასახვათებელი და დ. ა.
ლაზარევიანი

ებს კანისა, ვენერულის და სიფი-
სით ავადმყოფებს (914-ს და 606-ს
შხაპუნები). ავადმყოფთა მიღება დი-
ს 9 საათ. 11 საათ. და საღამოს 5
თ. 7 საათ. მიხეილის პროსპექტი
116, სასტუმრო „ნორ“ს პირდაპირ,
ტელეფონი 14—28.

არტის 20 გაიხსნა ახალი
სამპუნდალო
ურთიერთი ავადმყოფთათვის
და ვ. მ. გადასახვათებელი და დ. ა.
ლაზარევიანი

ებს კანისა, ვენერულის და სიფი-
სით ავადმყოფებს (914-ს და 606-ს
შხაპუნები). ავადმყოფთა მიღება დი-
ს 9 საათ. 11 საათ. და საღამოს 5
თ. 7 საათ. მიხეილის პროსპექტი
116, სასტუმრო „ნორ“ს პირდაპირ,
ტელეფონი 14—28.

იგივება და მოკ-
კლ. ასათია

გილიას სამპუნდალო
წითელი დაკვეთა შეიძლება